

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت احیاء ترابری آبی در آبراهه های داخلی

محل انتشار:

اولین همایش ملی صنایع دریایی ایران (سال: 1378)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی پاک نژاد - کارشناس ارشد خاک و پی، مهندسین مشاور سازه پردازی ایران

علی باقری - کارشناس ارشد مهندسی آب، مهندسین مشاور سازه پردازی ایران

خلاصه مقاله:

حمل و نقل از طریق رودخانه یکی از قدیمیترین اشکال ترابری در دنیای قدیم بوده است. در تمدنهای باستان رودخانه هایی مانند نیل، فرات، کنگ و دانوب برای این امر مورد استفاده قرار می گرفتند و سابقه ناوبری در آبراهه های اروپا به سال 793 میلادی بر می گردد، در حالی که در ایران سوابق کشتیرانی بر روی رودخانه های کارون، بهمنشیر و اروند به حدود 19 میلادی می رسد. سامانه های مختلف حمل و نقل به انواع مختلفی از قبیل حمل و نقل جاده ای، ریلی، هوایی، آبی، پیوسته و ترکیبی تقسیم بندی می شوند. در مقایسه سازمانه های مختلف ترابری ملاکهایی نظیر مصرف انرژی، هزینه واحد حمل (تن کیلومتر)، ظرفیت حمل، مسایل اجتماعی - اقتصادی و اثرات زیست محیطی مد نظر قرار می گیرد. در یک بررسی کلی کمترین میزان مصرف انرژی مربوط به حمل و نقل آبی است. از نظر حجم ترافیکی یک کشتی 1200 تنی معادل است با 40 واگن 30 تنی و 60 کامیون 20 تنی و از نظر اثرات زیست محیطی کمترین آسیب مربوط به حمل و نقل آبی است. در این مقاله به آبراهه های معروف دنیا نظیر آبراه سنت لورنس به طول 3700 کیلومتر در منطقه مرزی آمریکا و کانادا، کانال سون راین در منطقه مرزی بین فرانسه، آلمان و سوئیس، کانال ولگا - دن به طول 101 کیلومتر در روسیه، کانال ترال هاتان به طول 82 کیلومتر در سوئد و کانال راین - ماین - دانوب به طول 171 کیلومتر در آلمان اشاره شده و مشخصات کلی آنها مورد بررسی قرار خواهند گرفت. با توجه به جایگاه ترابری آبی در دنیای امروز جای آن دارد که در مورد احیای ترابری در آبراه های داخل کشور تأمین شود. در این راستا خوزستان با توان اقتصادی بالا و وجود رودخانه کارون موقعیت ممتازی دارد که لازم است در مورد احیای ترابری آبی و مزایای نسبی احداث آبراه کشتیرانی در کارون توجه بیشتری مبذول گردد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10452>

